

119. Hvor Gjærdet skiller Haven fra den skovgrode Vang.

(Anine.)

Fr. Palmer.

Allegretto grazioso.

p

1. Hvor Gjærdet skiller Haven fra den skov-grode Vang, og Kildens Rislen ly-der til Fuglens muntre Sang, der har jeg hentet Lyk-ken og fan-get mit Held, der mødte jeg A-ni-ne ved det sprud-lende Væld.

smorz.

2. Mod Kilden hun sig bøjede ned og drak af sin Haand,
Og lagde mig for evigt i Kjærlighedens Baand.
Jeg bønligt hende bad om en lædskende Drik;
Men Længslen fandt sit Maal i det fortryllende Blik.
3. Og Kildedrikken bød hun mig saa væn og saa fin;
Da hviskede hun bly: „jeg og selv vil være Din.“
Naar snart nu Kirken siger sit hellige Ord;
Saa flytter jeg min Livsenskilde hjem, hvor jeg bor.

120. Hvor Nilen vander.

(Gurre.)

H. Rung.

Con moto.

p

1. Hvor Ni-len vander Æ-gypte-rens Jord, i Af-ri-ka's brændende Lan-